

Περισσότερα για τον κρητικό ληστή που έγινε θαυματουργός και οι Ρώσοι τον ανακήρυξαν άγιο!

Το σπήλαιο του Ησυχαστή Ιωακείμ (του ληστή).

(Διασκευή, επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Το πρώτο κείμενο του Γέροντα, π. Ανθίμου Αγιαννανίτη βρίσκεται εδώ:

<http://www.pemptousia.gr/?p=283786>

[Διήγηση Αρχιμανδρίτη, π. Ιωακείμ Σπετσιέρη]: Έναν άλλο ερημίτη που γνώρισα ήταν ο Ιωακείμ από την Μεγαλόνησο Κρήτη. Αυτός ήταν απλός και ορεσίβιος και ήταν ένας από τους επαναστάτες υπέρ της ελευθερίας από τους Τούρκους κατακτητές. Και μάλιστα είχε επικηρυχθεί από την τουρκική κυβέρνηση ως ληστής.

Όταν, λοιπόν, τον συνέλαβαν τον οδήγησαν σιδηροδέσμιο στις φυλακές. Κατά τη διάρκεια της δίκης του ήταν παρών στο δικαστήριο και ο νεοδιορισθείς πασάς Θεσσαλονίκης, τέως πασάς της Κρήτης.

Διακρίνοντας, ο πασάς, την απλότητα και το απόνηρευτο του Ιωακείμ, ζήτησε και τον πήρε μαζί του ως σκλάβο, παρ' όλο που το δικαστήριο τον καταδίκασε σε θάνατο. Έτσι, ο πασάς μαζί με τον Ιωακείμ πήγαν μαζί στην Θεσσαλονίκη και ο Ιωακείμ αφοσιώθηκε στον πασά που του χάρισε την ζωή. Ο πασάς τον είχε πάντα και σε όλες τις περιόδους που έκανε στην Μακεδονία ως σωματοφύλακα, ενώ κάποια στιγμή έφτασαν και στον Άθωνα.

Οι πατέρες υποδέχτηκαν και περιποιήθηκαν τον πασά με μεγάλη τιμή στο Άγιον Όρος και εκτός των άλλων δώρων του έδωσαν και ένα χρηματικό ποσό και γι' αυτό ο πασάς έμεινε πάρα πολύ ευχαριστημένος από την επίσκεψη αυτή. Όσο για τον σωματοφύλακα του αυτός “ετρώθη την καρδίαν” για να μείνει για πάντα μοναχός στο Άγιον Όρος. Για τον λόγο αυτό παρακάλεσε τους πατέρες να μεσιτεύσουν στον πασά για να τον αφήσει.

Ο πασάς, τότε, τους είπε πως ο Ιωακείμ ήταν ληστής πιο παλιά, και ότι έχει καταδικαστεί σε θάνατο και έτσι:

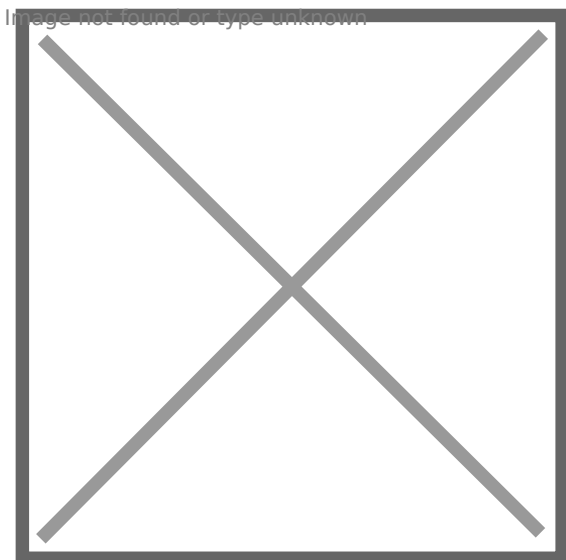
– Εάν μου δώσετε μια εγγύηση, ότι εφ' όρου ζωής δεν θα εξέλθει από το Άγιον Όρος, τον αφήνω.

Οι πατέρες δέχθηκαν την πρόταση αυτή και έδωσαν την εγγύηση που τους ζητήθηκε και έτσι ο Ιωακείμ έμεινε στον Άθωνα και την Σκήτη της Αγίας Άννας.

Όταν έφτασε η μέρα για να γίνει η μοναχική του κουρά του, οι πατέρες τον ρώτησαν τι όνομα καλογερικό θέλει να του δώσουν. Και αυτός χωρίς να μπορεί να διακρίνει, λόγω της μεγάλης του απλότητας το θηλυκό από το αρσενικό, τους απάντησε:

– Άννα να με ονομάσετε, γιατί η Σκήτη τιμάται εις το όνομα της αγίας Άννας!

Οι πατέρες, βεβαίως, τον ονόμασαν Ιωακείμ που ήταν ο σύζυγος της Αγίας Άννας. Ο Ιωακείμ εκτός από πολύ απλό άνθρωπος ήταν και εντελώς αγράμματος.

Αρχιμανδρίτης, π. Ιωακείμ Σπετσιέρης (1858-1943). Φωτογραφία Αγιορειτική Φωτοθήκη.

Τον επισκέφτηκα πολλές φορές στο σπήλαιο που έμενε και το οποίο βρίσκεται βόρεια της της Σκήτης, και απέχει περί τα 20 λεπτά της ώρας, και πάνω από την Νέα Σκήτη προς ανατολάς. Η σπηλιά βρίσκεται μέσα σε ένα βράχο απόκρημνο που βλέπει προς δυσμάς και είναι εντελώς ανοικτή, ώστε τον χειμώνα να μπαίνουν μέσα τα χιόνια.

Μέσα στο σπήλαιο τίποτε άλλο δεν είδα να έχει παρά μόνον μιά στάμνα με νερό. Ούτε κρεβάτι, ούτε ρούχα για τον ύπνο, παρά μόνο εκείνα που φορούσε και με τα οποία κοιμόταν -αν και το μεγαλύτερο μέρος της νύκτας αγρυπνούσε προσευχόμενος. Όπως κατάλαβα, έπαιρνε λίγο ύπνο καθιστός και ακουμπώντας στο τοίχο της σπηλιάς.

Μια από τις μέρες που τον επισκέφτηκα, τον ρώτησα γιατί ταλαιπωρεί τόσο πολύ τον εαυτό του και μου είπε:

- Ω, παιδί μου, εγώ ήμουν αληστής στην Κρήτη. Έχω πράξει πολλά κακά. Εφόνευσα πολλούς Τούρκους, Χριστιανόν, όμως, ουδένα. Αλλά το ίδιο είναι! Εφόνευσα ανθρώπους, ελήστευσα, ετυράννησα και άλλα πολλά κακά έπραξα. Ήμουν, παιδί μου, στο σκοτάδι. Δεν εγνώριζα τι έπραττα ο ταλαίπωρος. Αχ! Θα με συγχωρέσει ο πολυεύσπλαχνος Θεός;

Τον ρώτησα ξανά:

- Πάτερ Ιωακείμ δεν έχεις ενοχλήσεις από τους δαίμονες;

-Αχ! Έχω πολλές και πολλές! Μου θυμίζουν τις σαρκικές πράξεις, τα κλοπιμαία κρέατα που κατά κόρον έτρωγα με τους συντρόφους μου, αλλά και άλλα πολλά μου φέρνουν στην σκέψη μου.

- Δηλαδή, είδες πράγματι φανερώς δαιμόνια;

- Όχι, μου είπε. Μόνον μian ημέρα που κρατούσα το κομποσχοίνι μου και έλεγα κατά τη συνήθειά μου, το “Κύριε, Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησον με”, βλέπω να μπαίνει στην σπηλιά ένα μεγάλο φίδι το οποίο είχε το στόμα του ανοικτό και σφύριζε.

Στην αρχή, όταν το είδα φοβήθηκα, γιατί νόμισα πως ήταν πραγματικό φίδι και γι’ αυτό γονάτισα και άρχισα να προσεύχομαι. Το φίδι, αφού γύρισε σε όλη τη σπηλιά, μετά στάθηκε δίπλα μου και με κοιτούσε με βλοσυρό βλέμμα, έχοντας συνέχεια το στόμα του ανοικτό. Μετά πήγε κοντά στην στάμνα η οποία ήταν γεμάτη νερό.

Σκέφτηκα τότε πως όπως φαίνεται διψά και θα σπάσει την στάμνα μου. Πράγμα που δεν έκανε αλλά εσφύριζε δυνατά και έγινε άφαντο! Τότε κατάλαβα ότι δεν ήταν πραγματικό φίδι, αλλά δαίμονας.

Άλλη φορά μου έλεγε:

- Αισθάνομαι ότι με σπρώχνει κάποιος να με ρίξει κάτω από τον βράχο χωρίς να βλέπω κάποιον!

Επειδή δε είχε φτάσει σε βαθιά γηρατειά, οι πατέρες της Αγίας Άννας του έλεγαν να εγκαταλείψει το σπήλαιο και να κατέβει στην Σκήτη κοντά στο Κυριακό -τον κεντρικό ναό της Σκήτης- όπου του είχαν ετοιμάσει κατάλληλο δωμάτιο για να μείνει. Αυτός όμως, δεν πειθόταν να αφήσει και να εγκαταλείψει την σπηλιά του.

Το 1883, ενώ ετελείτο αγρυπνία για την εορτή της υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στο Κυριακό της Αγίας Άννας, όπως και στην Νέα Σκήτη, ο Γέροντας Ιωακείμ βγήκε τα μεσάνυχτα από το Κυριακό και πήρε το δρόμο για να πάει στο σπήλαιό του για να ησυχάσει λίγο, γιατί πλέον ήταν ηλικιωμένος και αδύνατος.

Όταν έφτασε μπροστά στην σπηλιά άρχισε να φωνάζει γοερώς, λέγοντας “Παναγία μου, Αγία Άννα μου, βοηθήστε με”. Τέτοιες ήταν οι φωνές του ώστε ακουγόταν μέχρι την Νέα Σκήτη.

Έτρεξαν τότε πολλοί Πατέρες από την Αγία Άννα με φανάρια , αλλά μέχρι να φθάσουν, ο Ιωακείμ βρισκόταν στον γκρεμό, κάτω από τον βράχον μέσα στον πρίνο. Και μάλιστα ήταν τόσο φοβισμένος που δεν μπορούσε να μιλήσει, και μόνον βογκούσε.

Οι πατέρες τον ανέσυραν με μεγάλο κόπο επάνω, διότι ο βράχος ήταν απότομος και πολύ ψηλός, ενώ είχαν υποθέσει πως πρέπει να έχει κατακομματιαστεί. Όταν όμως τον ανέσυραν, είδαν ότι μόνον δύο κατάγματα είχε επάνω στο κεφάλι του.

Τον έφεραν, λοιπόν, στο Κυριακό και πλέον δεν του επέτρεψα να ξαναπάει στην σπηλιά του.

Τον επισκέφτηκα στην Σκήτη την μεθεπόμενη ημέρα από το γεγονός αυτό και τον ρώτησα να μου πει πώς έπεσε από τον βράχο:

– Ω παιδί μου, ήλθε ένας φοβερός και με έπιασε να με ρίψει κάτω στον γκρεμό. Αγωνίστηκα πολλήν ώραν εναντίον του και εφώναζα, “Παναγία μου, Αγία Άννα μου”. Τέλος υπερίσχυσε και με έριξε κάτω από τον βράχο.

Αυτό το έπαθα παιδί μου για την παρακοή μου. Γιατί, ενώ οι πατέρες και ο πνευματικός μου μου έλεγαν να έλθω και να μείνω στο Κυριακό εγώ δεν υπάκουσα.

Ο πατήρ Ιωακείμ έφτασε σε βαθύ γήρας και αναπαύθηκε εν Κυρίω.

Από το βιβλίο, Αρχιμανδρίτου Ιωακείμ Σπετσιέρη, “Απομνημονεύματα, Άγιον Όρος-Ιεροσόλυμα”, έκδοση Ιεράς Καλύβης, “Σύναξις των Αγίων Αναργύρων”, Νέα Σκήτη, Άγιον Όρος.